

OPEN HUIS

Komedie in zes korte bedrijven

door

ARE MEIJER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPEN HUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARE MEIJER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gevangenisdirecteur - goed herkenbaar, bv enigszins kalend
Burgemeester (ambtsketen)
Wethouder 1 (M)
Wethouder 2 (M)
Wethouder 3 (V)
Gevangene Karel in 138
Gevangene Willem in 137
Gevangene Winston in 136
Bewaker Dick - gezet
Twee andere bewakers
De 'moordenaar': Jansen
Vriendin v. Jansen: Sonja
Vier bezoekers

DECOR:

Vijf cellen genummerd 136, 137, 138, 139, 140 en een kantoortje voor de bewaker; zithoekje met 5 plaatsen, een hometrainer; een minibar bij zithoek; celdeuren zijn gewone deuren, kunnen niet op slot.

EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF - drie maanden later

DERDE BEDRIJF - later in de middag

VIERDE BEDRIJF - de volgende nacht

VIJFDE BEDRIJF - de dag daarna

ZESDE BEDRIJF - luttele seconden later

EERSTE BEDRIJF

Een groepje van vijf goedgeklede mensen komt de afdeling op. Alles is er gloednieuw. Een van hen is de directeur. Hij geeft een rondleiding aan burgemeester en wethouders en legt daarbij het moderne, sociale beleid uit.

Directeur: En dan zijn we nu aangekomen in het meest essentiële gedeelte van dit gebouw.

Weth. 1: O, ik ben toch zo benieuwd hoe uw kamer eruitziet. Een neef van mij...

Directeur: Ik bedoelde eigenlijk meer het cellenblok. Zonder cellen geen gevangenis, nietwaar.

Weth. 2: Wat ik je brom.

Directeur: Zoals u ziet is het nog allemaal gloednieuw. U kunt de verf nog ruiken. *(voelt even met zijn vinger aan de wand)* Het is alleen nog een beetje kaal. Maar dat gaat veranderen. Ik verheug me erop de eerste gasten hier te mogen ontvangen. Ze zullen zich thuis voelen, dat is een ding dat zeker is. De muren worden behangen met kunst. Misschien laat ik ze zelf iets schilderen. Als er tenminste een creatieve geest tussen zit. *(wijst naar een plekje tegen de wand)* En hier komt een plant, en dáár ook, bij het kantoortje.

Burgemeester: U heeft ook nog een open huis gepland voor de burgerij?

Weth. 3: Ja, maar pas als het complex in gebruik is, dat is leuker.

Directeur *(mijmerend)*: Ja, maar pas als het complex in gebruik is. Uiteraard is het cellenblok dan gesloten. Ik speel nog met de gedachte om een van de gedetineerden te vragen een korte voordracht te houden over het leven hier, in vergelijking tot andere gevangnissen. Vergeef me overigens mijn woordkeus. Natuurlijk weet ik dat het vandaag de dag 'penitentiaire inrichting' moet zijn, maar ik vind dat zo'n versluiserend begrip. De mensen hebben het hier al moeilijk genoeg.

Weth. 2: Het moet dus wel iemand zijn die wat op zijn kerfstok heeft.

Weth. 1: Die daarnaast intelligent genoeg is om een boeiende causerie te houden. Zelf heb ik daar nooit zo'n moeite mee, maar ik heb bijvoorbeeld een zwager die...

Weth. 3: Oliedom moet-ie zijn!

Weth. 1: Volgens mijn zuster heeft-ie toch...

Weth. 3: Nee, nee, de spreker, die gedetineerde!

Weth. 1: ..Minstens mavo.

Weth. 3: Volgens u moet het een intelligent iemand zijn? Voor zo'n

voordracht wel, misschien. Maar in ander opzicht dus mooi niet. Ga maar na: als hij echt iets zinnigs kan zeggen over allerlei andere gevangenis, dan moet het wel een enorme sufferd zijn.

Weth. 1: Hoezo?

Weth. 3: Dat ligt voor de hand: iemand die zoveel gevangenis van binnen heeft gezien...

Weth. 2: ...Die heeft zich ook steeds te pakken laten nemen.

Weth. 3: Precies!

Weth. 1: Dat zal mijn zwager niet gebeuren.

Directeur: Als iemand een kijkje wil nemen in een van de hokken...

Burgemeester: Hokken?

Directeur: Jargon. Gevangenisdirecteuren onder elkaar, we gebruiken dat woord onderling als een wat ironische aanduiding van onze celruimten en dan speciaal als je elkaar vraagt hoe de zaakjes ervoor staan. Zo kun je bijvoorbeeld op een receptie een collega ontmoeten en vragen: "Zeg eens, hoeveel hokken heb jij tegenwoordig?" En hoe meer hokken, hoe meer prestige natuurlijk.

Burgemeester: Ja, ja, maar IK ben geen gevangenisdirecteur.

Directeur: Nee, nee, natuurlijk niet. Neemt u mij niet kwalijk.

Weth. 2: Ik zou best wel eens zo'n cel van binnen willen bekijken.

Burgemeester: Ik denk dat we dat allemaal wel willen.

Weth. 3: Kunnen we er dan wel weer uit?

Directeur: Laat ik u in dat verband even wijzen op de deuren. Geen zware metalen.. eh... damwanden, zoals dat vroeger gebruikelijk was, maar humane houten deuren die niet piepen, die je normaal kunt openen en dichtdoen. Ze zorgen voor een huiselijke sfeer, vindt u niet. Je zit wel vast, maar je merkt het niet direct. Je ervaart het verblijf hier eerder alsof je een krantje zit te lezen in de kantine van een bungalowpark. De deuren kunnen ook niet op slot. Een van de zegeningen van het nieuwe sociaal beleid. Het gaat hier om mensen.

Weth. 1: Dus er kan niet per ongeluk een deur dichtvallen...

Directeur: Absoluut niet. De enige deur die dicht zit -maar dan ook werkelijk potdicht- is de deur van de afdeling. Met geen tien paarden open te krijgen.

Burgemeester (*mompelt voor zich heen*): Misschien met drie ezels..

Directeur: Althans: van binnenuit. Want van buitenaf is het een huistuin-en-keukendeur waarvoor zelfs geen magneetkaart nodig is. We gaan ervan uit dat niemand hier in zal willen breken. (*lacht*) Zal ik u dan maar voorgaan..? (*het hele gezelschap begeeft zich naar cel 137, de deur blijft half open, maar het publiek kan niet meekijken; de bestuurders slaken kreten van bewondering*)

In cel.

Directeur: En de tv heeft afstandsbediening natuurlijk. *(televisiegeluiden)* O, en hier hebben we de jacuzzi. Trouwens, wat ik nog vergat te vertellen: iedere maandag komt er een rijdend winkeltje met vers fruit, lectuur, sigaretten en meer van dat spul.

Weth. 1: Ook steunzolen? Ik heb een oom die...

Burgemeester: Dit lijkt me een heerlijk bed. Staat u mij toe? *(hij gaat op het bed liggen)*

Directeur: Zoals u ziet hebben de ramen geen tralies. De bewoners moeten vrij naar buiten kunnen kijken. Het glas is natuurlijk wel extra dik, maar dat is tevens warmte-isolerend en dus goed voor het milieu. Knus is het hier, hè.

Weth. 2: Dit hele complex is één grote reclamespot voor het milieu!

Weth. 3: Leuk ingericht, moet ik zeggen. Dat had ik niet verwacht. De Middeleeuwen zijn voorgoed voorbij.

Directeur: Mag ik u dan nu uitnodigen voor een drankje in onze zithoek? *(allen komen de cel uit, gaan al babbelend naar de zithoek waar ook een minibarretje staat en een dienblad met glazen, de directeur morrelt aan een knop onder tafel en er begint zachtjes achtergrondmuziek te spelen)*

Weth. 2: Een broer van mij heeft een hotel. In iedere kamer is een minibar met alleen maar vruchtensappen. Hij is fel tegen alcohol; hij wordt er altijd zo ziek van.

Weth. 3: Dus in dat hotel wordt geen alcohol geschonken?

Weth. 2: Dat heeft u mij niet horen zeggen.

Weth. 3: U suggereert toch...

Weth. 1: Aha, het personeel schenkt alcohol, misschien zonder dat de baas het weet!

Weth. 2: In het restaurant, bij de maaltijden..

Weth. 3: Zoals u weet ben ik ook tegen alcohol.

Weth. 2: U bent niet objectief, u woont naast een café.

Weth. 1: Het is misschien beter de politiek even te bewaren voor de raadszaal. Ziet u, ik had ooit een tante...

Weth. 2: Bespaar ons toch uw familiechronieken. Ik wilde alleen maar vaststellen dat hier een minibar staat en dat ik me afvroeg of dat zou kunnen: alcohol in een gevangenis.

Directeur: We willen geen gevangenis LIJKEN.

Weth. 1: En een kroeg lijkt het al evenmin.

Burgemeester: Als het gebruik beperkt blijft tot de maaltijden..., want wat is een maaltijd zonder een goed glas wijn!

Directeur: Welke wijnen hebben uw voorkeur?

Burgemeester: In mijn privé-keldertje heb ik nog een voorraadje Mouton Rothschild '79. Prima wijntje! Een relatiegeschenk natuurlijk. Veel te duur om zelf aan te schaffen. Ik bewaar ze voor speciale gelegenheden. Er heeft al eens iets over in de krant gestaan, ik weet niet of u dat gelezen heeft? Overigens, dat schiet me nu te binnen: dat interview met u in de lokale pers, ik heb het met stijgende bewondering zitten verslinden. U heeft werkelijk heel verstandige dingen gezegd.

Directeur: Dank u. U vleit me.

Burgemeester: Welnee, ik ben gegrepen door uw ideeën. Vooral uw intentie om over enige maanden zelf eens incognito een paar nachtjes in de cel door te brengen vind ik heel vooruitstrevend. Het getuigt van een diep wortelende interesse in de doelgroep, ervaringsgericht denken. Dat zijn de sleutelwoorden van deze tijd. Te lang is de zakelijkheid aan de macht geweest. We moeten weer terug naar een humane beschaving, met behulp van het gezonde verstand. Op zoek naar de moderne mens achter de misdadiger. U bent een oorspronkelijk denker!

Directeur: Ik ben blij dat u dat zegt, maar zo heel origineel is het nu ook weer niet

Burgemeester: Toch wel, toch wel, ik vind het een uitstekend idee.

Weth. 1: Loopt u niet te veel risico door u onder de delinquenten te begeven? Ze zullen u herkennen en hun kans schoon zien. U wordt gegijzeld en iedereen ontvlucht.

Weth. 2: Denkt u dat werkelijk? U ziet spoken. Volgens mij heeft hier niemand meer behoefte aan vluchten. Het is hier comfortabeler dan thuis, hoor. Je bepaalt zelf waar je de tv op afstemt, het eten is goed, je sport een beetje, je legt een kaartje, het is gezellig...

Weth. 1: Ja, we kennen uw vrouw.

Directeur: Voor alles geldt dat mensen zich hier thuis moeten voelen. Desondanks is het geen vakantieoord. Ze zitten wel degelijk achter slot en grendel. Alleen: op een andere wijze dan traditioneel. Volgens de nieuwe, vrije opvattingen -die ook de mijne zijn- hoort een straf een positieve uitwerking te hebben. De gestrafte moet gaan nadenken over wat hij heeft misdaan. En nadenken, dat gaat alleen als je je lekker voelt. Als je niet te klagen hebt. Want als je klaagt, ben je gefixeerd op het slechte in een situatie. Wij zien gedetineerden als mensen, ik heb het al eerder gesteld, en behandelen ze dus niet als varkens. Overigens, ik zal niet alle gevangenen persoonlijk ontvangen, ik heb andere taken. Ze kennen mij dus niet in persoon, evenmin als ik hen persoonlijk ken.

Weth. 2: Hoe dan ook, het is behoorlijk zwijnen als je hier wordt opgesloten.

Burgemeester: Heb ik u al eens verteld hoe ik nog eens op zwijnen heb gejaagd? Het was met prins Bernhard, ergens op de Veluwe, kom, waar was dat ook weer?

Weth. 1: Het Loo?

Burgemeester: Ach ja, de Kroondomeinen. We zijn een hele dag op pad geweest, maar we schoten nog geen olifant. Volgens Bernhard kwam dat doordat de beesten ons geroken hadden; nu had ik de avond tevoren van een koppig wijntje gesnoept, (*lacht*) maar zoiets is geoorloofd, een jager mag zichzelf moed indrinken.... (*heft glas*) Santé! (*een bewaker brengt de directeur een briefje; deze leest het en staat dan haastig op*)

Weth. 3: Eigenlijk kan het niet.

Weth. 1: Ik heb iemand gekend, geen familie, die...

Directeur: Ahum, als ik een moment het woord tot u mag richten: Het is hier met u reuze gezellig, en ik zou u ook graag de gelegenheid geven dit geanimeerde gesprek nog enige tijd voort te zetten, maar.. eh... ik krijg net een bericht dat we zo langzamerhand deze rondleiding moeten beëindigen. Het spijt me.

Burgemeester: Wat jammer nou. Nee maar, dat spijt me werkelijk. Heeft dit te maken met.. eh.. veiligheidsaspecten, mag ik aannemen?

Directeur: Wel... eh... dat niet meteen, ja, met mijn eigen veiligheid misschien, ha ha, nee, eh...

Burgemeester: U maakt ons wel nieuwsgierig. Helaas verbiedt de hoffelijkheid ons dieper op uw uitlatingen in te gaan.

Directeur: O, maar dat mag wel, ik bedoel...

Burgemeester: Ja, uzelf heeft uw eigen veiligheid aangekaart. En aangezien ik niet vermoed dat een van ons hier enig kwaad in de zin heeft....

Weth. 1: Zeker niet!

Weth. 3: In elk geval is de bijeenkomst nu afgelopen.

Directeur: Nogmaals.. eh, het spijt me verschrikkelijk, maar ik moet weg. Ziet u.. eh... mijn vrouw... (*allen kijken hem verschrikt aan*) Ze heeft de auto nodig. (*muziek neemt in volume toe, donker, doek*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto